

Sjørretkonkurransen i Tønsberg.

Helgen 9 til 11. april reiste vi (Mark og Jarle) over til Tønsberg til den årlige sjørretkonkurransen hvor hovedmålet var å vinne 1.premie: tur til Cuba.

Værmeldingen for helgen var perfekt, 13-15 varmegrader på dagen med sol og til tider sur vind fra nord. Dermed var scenen satt.

Idyll

Vi fisket i lag med min fiskegale svoger fra Island som bor i Holmestrand og dermed hadde vi et fullt lag. Det var han som i sin tid lokket oss over til Tønsberg og nå deltok vi for fjerde gang.

Sjørretkonkurransen i Tønsberg ble arrangert for 10. gang i år og samlet mellom 3-400 deltakere i 2 klasser. Det er en åpen klasse og en flueklasse. Kun lov å fiske fra land, det er ikke lov til å bruke båter som ikke er allmenn tilgjengelige for alle. Fiske kan foregå i hele Vestfold og det er kun størst sjørret som gjelder. Hovedkonkurransen startet lørdag kl 1200 og avsluttet søndag kl 1500.

Furustand Camping i Tønsberg var basen for det hele. Totalt ble det delt ut premier for over 171 000 i år.

Her må flere ta turen over til neste år, kan virkelig anbefale dette. Enda vi har et par år vasset i snø og været har vært dritt. Husk at førstepremien er tur til Cuba og at Vestfold har en av Norges største sjørretstammer.

Forventingen og startskuddet.

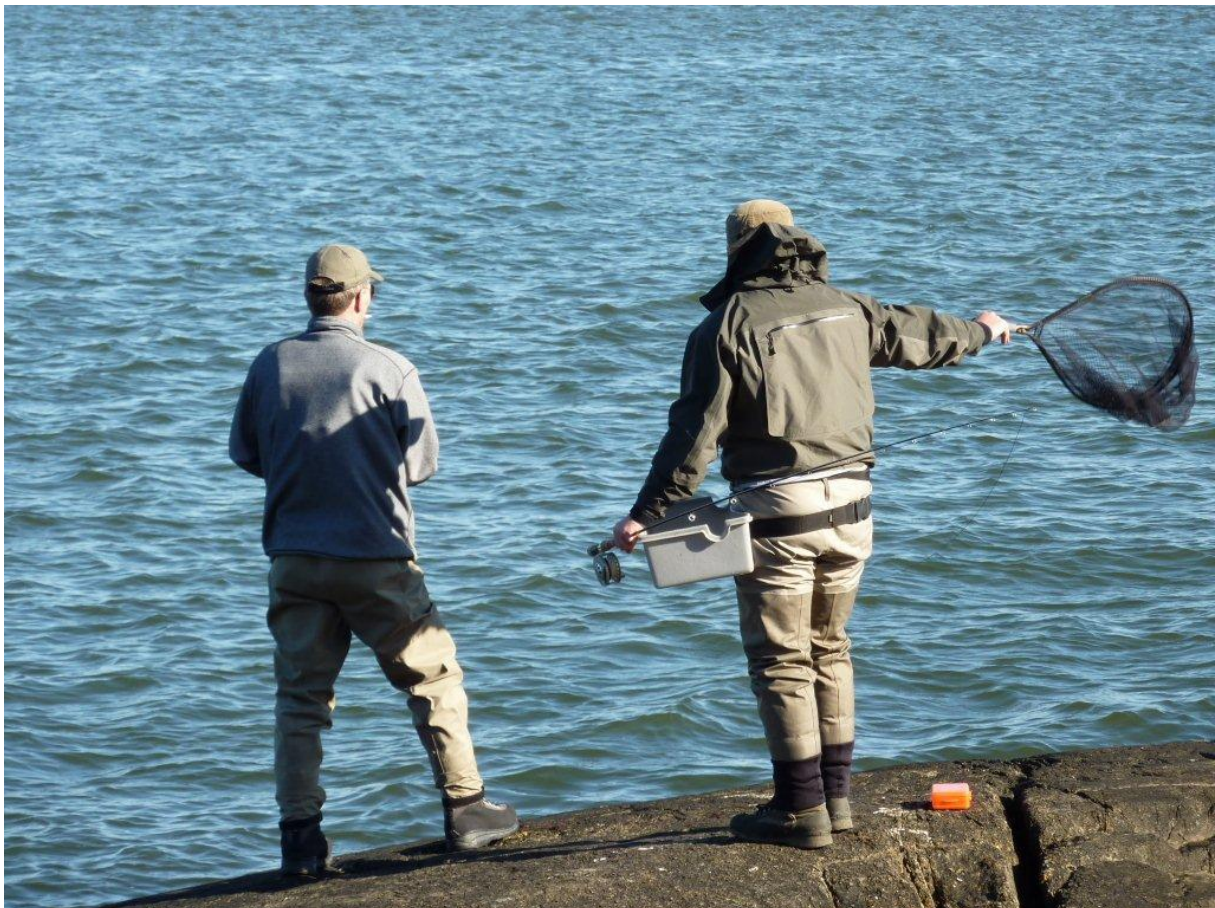
De siste ukene før startskuddet kjenner en at spenningen og forventningene stiger dag for dag inn i mot konkurransen. Dagdrømmer om fisk på over 4 kg streifer stadig netthinnen. Kameratskapet, turfølelsen, fiskegleden og ikke minst konkurranseinstinktet vekkes til live igjen. Planer blir lagt, flyfoto studert, kart gjennomgått, fiskesteder ble valgt og nå var vi klare. Fremme med Furustrand Camping for registrering rundt kl 1000, to timer før start. Alle må stemple deltakerbeviset sitt kl 1200 for å unngå at noen tjuvstarter fiske. Inne i lokalene er stemningen spent, noe som en lett kan se og høre. Flueboksene ble fullt opp til bristepunktet av nye fluer, ingenting skal overlates til tilfeldighetene her.

Kaffe og vafler blir forsert samtidig som lett nervøs part om planene holder nervene i sjakk. Men dette er også tiden til å lure gode fiskeplasser ut av folk. Pass alltid på å komme i kontakt med de som skryter av de største fiskene. En kan være heldig, et år fikk vi ferdig trykket kart over ca 10 gode fiskeplasser i Vestfold. Spander gjerne en kopp kaffe også, kan være en svært god investering i fiskelykke.

Endelig går startskuddet og de fleste stormer av gårde med testosteron nivå langt over normalen. Det første året vi var med var vi også helt på tuppa og vi fikk fartsbot allerede etter 10 minutter. Nå er vi de siste som forlater startområdet og starter alltid med å reise til Skittfiske i Sandefjord. Skittfiske er verdt turen hvert år. Der finner en alt som en ikke viste en trengte og litt til. Sten som driver Skittfiske støtter også lusekampanjen som jeg startet via fluefiske.net og er alltid hyggelig og blid. Ikke rart det når vi som oftest reiser der fra med bilene fulle av nye "dippedutter". Enda noen fluebokser fylles til randen og nå er vi endelig klare til å fiske.

Knattholmen

Knattholmen er plass hvor vi liker oss godt. Åpent ut mot havet og med fint vær kan det være en giftig plass. Dessverre er det ikke ofte det blir tatt fisk på over 2 kilo her, men vi har brutt kilosgrensen her tidligere og ville ta turen innom for å sjekke om det var noen andre der. Er ofte en populær plass å fiske, men til vår store overraskelse var det ledig her. Vinden kom skrått inn fra venstre og dermed hadde vi både pålandsvind og grei kastevind. Vi bestemte oss for å bli værende for å teste fiskelykken.

Islendingen følger godt med når "gode" råd gis.

Taktikk og fremgangsmetoder blir stadig drøftet og ikke lenge etterpå fikk Islendingen 2 tynde slips av sjørørreten på 2-300g.

Er det små fisk så er det ofte noen større i nærheten. Jeg ville fiske dypere og satte på en synk 4 med en relativt kort fortom. Sjøen var godt farget med en lett brun farge. Fluevalget var ofte innom oransje og hvitt, alt fra reker til deciverere. På en hvit Dog Nobbler fikk jeg også 2 små slips. Vi ble litt betenkte over hvor dårlig kondisjon fiskene var i, tipper på k-faktor rundt 0.7 til 0.8. Nå var det på tide med kaffe og dype taktikkiske diskusjoner igjen. Islendingen ville gjerne hjem å sove noen timer da han hadde vært på nattskift natten før. Mark og jeg ville forsette, samtidig som vi ventet på Hvalpen som skulle

være med oss resten av kvelden. Han kom også med informasjon om hvor lista låg. 3 kilo i åpen og 3,8 kilo i flueklassen. Nå kunne vi ikke ligge på latsiden men fiske, fiske, fiske. Planen var at vi skulle også fiske mesteparten av natten. Inn og ut av mørke.

Endelig kontakt med større fisk.

Nå splittet vi oss, Mark drog helt sør på øya, jeg helt nord og Valpen tok stand ved basecamp. Vinden roet seg noe og vannet klarnet litt opp, skulle forandringen gi oss bedre fiske? Ikke lenge etter at jeg fant en fin plass hadde jeg etter en fisk som jeg anslo til mellom 1,5 til 2 kilo. Selvsagt med skrytebrillene på. Etter en stund prøvde jeg en oransje reke og der var den på! 2 til 5 sekunder var jeg i himmelen før den sa takk for seg. Nå viste jeg hvor den var og bestemte meg for å la den få fred en god stund. Tilbake til basecamp la jeg slagplanen på hvordan den skulle tas. Med en god kopp kaffe lagde jeg meg en fortom på 12-13' og satte på nytt oransje reken på. Plukket frem noen lange (ca 10 cm) sorte fluer i tillegg. De virker godt hjemme på Vestlandet så hvorfor ikke her. Etter at fisken/område hadde fått hvilt seg ca 1 time var det på tide å dra tilbake, men nå lokket jeg Valpen med i tilfelle jeg skulle trenge hjelp. Skulle vise seg å være et smart trekk.

Planen går i boks

Tilbake på plass tok jeg meg god tid til å strekke linen, dobbelsjekke flua. Kastet i vifteform 5-6 kast uten hell. Varierte inntrekkene fra hurtige drag til lange intervall drag. Ingen ting. Kunne kjenne at pulsen steg noen hakk for hvert kast. Ingenting! Fluebytte til en sort deciver lignede sak på 10 cm. Det er fortsatt mye farge på sjøen og det kan være dette som skal til. Første kast legges langs land opp i mot der som jeg mistet en tidligere. Noen ganger kan en føle når en får fisk, slik var det på dette kastet og etter ca 10m med lange rolige inntrekk med et par korte stopp smalt det til. Den tok hardt og jeg fikk gitt den et riktig godt tilslag. For en delig følelse det er når alt stemmer og når en kjenner at det ikke er en 200grams. "Rolig og behersket" ropte jeg på Valpen som fisket en 30-40 meter lengre borte. "Har ann!!!, har ann!!- den er stor!!", men egentlig så var det ikke så vanskelig å kjenne at denne var langt unna 2 kilo. Men en vil ikke helt godta det etter at jeg hadde både sett den og hatt den på tidligere på kvelden. Ikke så lenge etter håvet Valpen den trygt inn for meg og jubelen kunne slippes løs. Mest for at en skal slippe maset om "fikk du noko?" Vekta på fiskehaven stoppet på 1,3 kilo og det hadde ikke gjort noe om den hadde vært noe feitere.

Fisken burde hatt samme K-faktor som meg..

Innveilingen ville jeg ikke klare denne kvelden og må vente til neste morning. Ikke bra at det er nesten 13 timer til at den kommer på vekta. Selvsagt så tørker den noe. Hvert gram teller her. I basecamp møtte vi Mark som er inne en dyp fiskedepresjon etter et par år med dårlig fiske, tapte veddemål etc. Jeg har lovet å aldri nevne de tapte veddemålene om å slutte røyke. Når jeg tenker meg om så gjelder vel det Islendingen og.. Mark gir aldri opp og før eller siden snur fiskelykken. Siden jeg selv klarte å reise fra kameraet mitt er det Mark som er fotograf i denne historien. Nå forsvant Mark bort til fiskeplassen "min" og fikk en på 500g og et slips på 800g, vel fortjent.

Fotografen fortjener litt skryt her..

Morild og en morgensol.

Vi var ikke tilbake til Holmestrand før kl 2300 og der ventet kona til Islendingen, Helena med en fantastisk god og sterk hønsesuppe. Men det var ikke tid til å drøse så lenge med bordet da vi skulle opp igjen kl 0200. Islendingen var først oppe med å koke kaffe og lage varme rundstykker til "frokost", ikke rart siden han hadde sovet siden kl 2000. Ikke lenge etter var vi på veg nedover mot Sandefjord igjen og noe over kl 3 var vi på plass. Ikke lenge etter var jeg tilbake på plassen min og tok meg god tid med å sjekke alt, strekke snøre osv. Det første kastet er viktigst, det er nå grisen kan stå opp i mot land. Forsiktig så lurte jeg meg i kasteosisjon og la ut snøre. Sjøen lyste opp som Julegata ved Bond street i London, morild. Utrolig flott å se på, men ikke noe å fiske i. Slukøret satte jeg meg ned for å sove litt inn på berget, men med -1 grad i lufta går det ikke lang tid før en fryser.

Islendingen og jeg eller meg og Islendingen

Tilbake i basecamp traff jeg både Islendingen og Mark, det var bare til å vente på lyset.

Ulkekongen?

Soloppgangen var fantastisk og etter et par kopper med kaffe var vi tilbake på plassene våre. Noen timer senere hadde jeg to nye sjøørreter til på listen min. 300g og et slips på ca 500g men med den lengden burde den vært over 800g. Litt vanskelig å tro at fisken skulle være i så dårlig kondisjon så langt ut i mot havet. Nå var det på tide for meg å reise opp til Furustranda og melde inn fisken min fra kvelden før. Mark og Islendingen hadde en mager morning og det eneste resultatet var Marks tangulke. Mark må ha sovnet i inntrekket og dermed var en ny fiskeart på hans liste.

Burde Mark døpes om til Ulkekongen?"

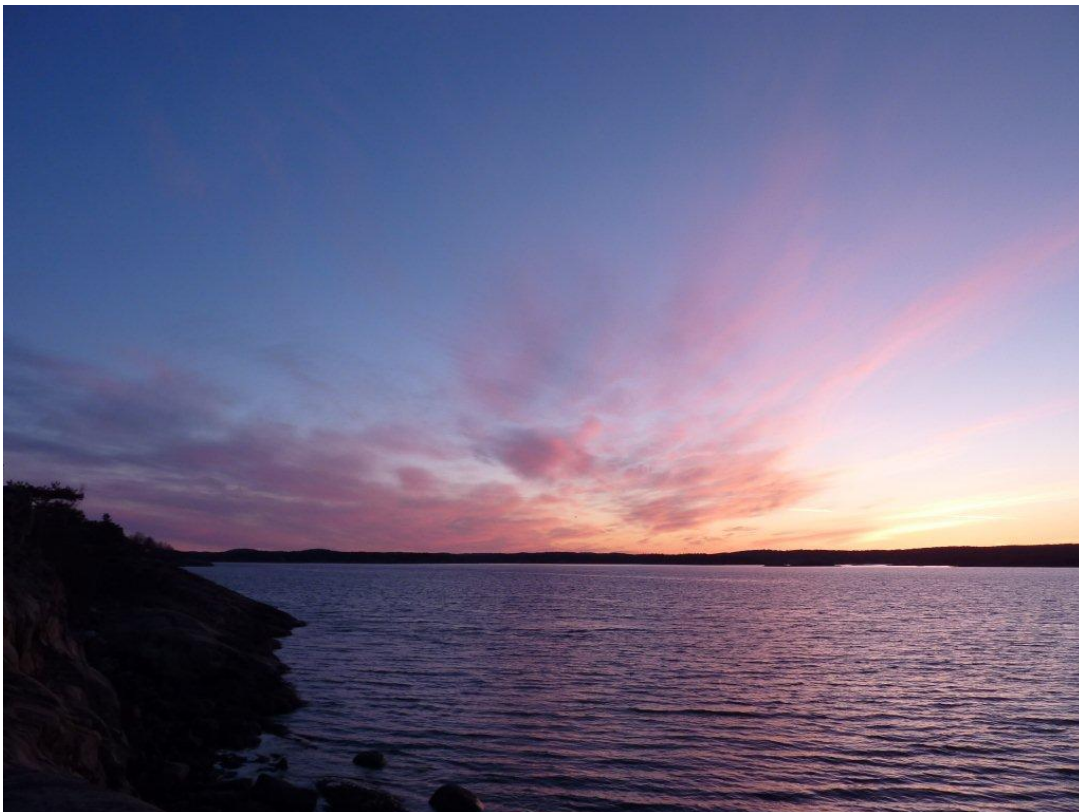
Har fisket noen år med Mark og han har en egen evne til å få knurr, ulker, flyndrer og andre fiskearter som en må slå opp på Wikipedia for å finne ut hva er. Spesielt om morgningen da den eneste form for kommunikasjon med Mark som virker er kaffe og grynting. En morgensol er han ikke og jeg har en misstanke om at han rett og slett sovner i inntrekket. Som medfører igjen til en spesiell inntrekksteknikk som ikke er så lett å kopiere. Kaste, dra, sove, dra, sove, fjerne bunnfisker, sove, kaste - gjenta. Ikke den mest effektive sjørretteknikken jeg har hørt om eller lest om. Og et mulig innkjøp av varslingsbjelle som festes til stangen vil muligens både redde morgenfisket og holde Mark våken.

Innveiing og nye plasser.

Ved 0830 tiden pakket vi sammen og sa takk for oss på Knattholmen for denne gang. Jeg skulle opp til Furustand og melde inn fisken og deretter lure meg til noen timer søvn før jeg skulle kjøre over til Vestlandet igjen. Mark og Islendingen reiste opp til en plass i Holmestrand som kalles Snekkestad for å prøve lykken. Endelig fremme ved innveiing og til min store overraskelse holdt fisken min 3. plass enda. Den ble målt inn til 1220g og en lengde på 51 cm. Noe som gir en K-faktor på 0.92, med andre ord litt tynn. Ofte kommer det inn en del fisk ved siste innveiing, men en kjenner at pulsen stiger litt når en ligger så høyt på lista. Premiene her er flotte og en tredje plass ville gitt utstyr for nesten 8000 kr. Hjemreisen ble utsatt til etter premieutdelingen kl 1600, men hadde en misstanke om at det ville komme inn større fisk senere på dagen. Ved totiden kom Islendingen og Mark tilbake med dårlig fiskelykke. Ingenting og de andre som fisket ved Snekkestad hadde også lite å berette om.

7. plass og en fantastisk tur.

Ente til slutt på en 7.plass og litt skuffet over at det kom inn 4 fisker som var større ved siste innveiing. Slik skal det være når en er med i konkurranse, selv om kameratskapen, tur opplevelsen og fiske betyr egentlig mest så ligger det litt konkurranseinstinkt igjen i skrotten. Også dette med å ha fokus på det en holder på med er viktig. Islendingen hadde hode mest på jobb og Valpen mest på biler denne helgen og da kommer ikke resultatene. Er det noe som jeg har lært etter at jeg startet å fiske med flue er det å holde fokus på det en skal gjennomføre. Legge strategier, planlegge og gjøre grundige forberedelser er alfa omega. Og det viser seg at en får bedre resultater på sikt og jeg får utnytte den fisketiden jeg har til rådighet mye bedre. Flaks kommer med grundig forarbeid. En fantastisk helg ble det og takk til Helena for en super oppvarting.

Det er vakkert om morgningen også Mark?
Skittfiske alle sammen og trange bukter...